

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Zdravotně sociální fakulta

Erasmus Program

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA ZE ZAHRANIČNÍ STÁŽE

1. 7. – 30. 9. 2010

Rakousko - Freytag

Michaela Lusková

Porodní asistentka

Letošní prázdniny jsem strávila v nemocnici ve Freistadtu, v Rakousku. Během roku jsme si s Luckou Loškovou- moji spolužačkou- zařídily veškeré dokumenty a 30. června jsme odjely do Rakouska.

Nahlásily jsme se v nemocnici na vrátnici a během chvíle se nás ujal pán, od kterého jsme dostaly povlečení, a který nás poté zavezl do ubytovny. Dal nám na výběr dvě garsonky nebo jeden společný byt. Vybraly jsme si každá svoji garsonku, kde byla koupelna a malá kuchyňka. V ubytovně byla také kuřácká místnost s televizí, prádelna, sušárna a před ubytovnou garáž pro kola. Za garsonku jsme platily 135 euro měsíčně. Nemocnice byla na kraji města a ubytovna červeného kříže, kde jsme byly ubytované, byla ve středu města, kousek od náměstí. Pěšky byla nemocnice vzdálena asi 40 minut. My jsme ale jezdily střídavě autobusem a na kolech, která jsme si přivezly z domova. Měsíční jízdenka na městskou dopravu stála 18 euro. Autobus jezdil ráno z autobusového nádraží asi 5 minut cesty z ubytovny a stavěl přímo před nemocnicí. Odpoledne jsme chodily buď pěšky, nebo zase autobusem či na kole.

Druhý den nás stejný pán vyzvedl a odvezl do nemocnice. Šli jsme na personální oddělení, kde jsme dostaly kartičky na oběd, klíče a další dokumenty. Za klíč k nemocnici jsme zaplatily vratnou zálohu 15 euro. Potom si nás vyzvedla porodní asistentka Barbara, která měla právě službu a odvedla nás na oddělení. Já jsem šla nejdřív na porodní sál a Lucka na novorozenecké oddělení.

První dny nás provedli nemocnicí, ukázali nám ostatní oddělení a chodily jsme se představovat. Asi čtvrtý den jsme se měly jít představit hlavní sestře. Z představování byl nakonec půlhodinový rozhovor, nebo spíše monolog z její strany. Jednalo se o to, že nemocnice požadovala po škole, aby studentky, které přijedou na tuto stáž, měly přípravný kurz němčiny, který by je měl jazykově lépe připravit na práci v nemocnici. Jestliže nemluvíme dialektem, který je tu velice výrazný, budíme v pacientkách nejistotu a to si nemocnice nemůže dovolit. Musím říct, že po tomto rozhovoru jsem byla dost v rozpacích. Škola na reakci nemocnice odpověděla, že nám byl kurz nabídnut a že my jsme ho obě odmítly. To však nebyla pravda a nám nic takového nabídnuto nebylo. Já osobně jsem se při těchto dohadách cítila dost trapně.

Po několika dnech se stále řešily naše jazykové schopnosti a po dalších týdnech, když jsme si měly měnit oddělení, odjela Lucka ze stáže domů. Bylo jí řečeno, že zde může zůstat, s její prací byli spokojeni, ale kvůli jazykové bariéře nemůže pracovat na porodním sále jako porodní asistentka. To nemělo moc velký význam a tak Lucka ukončila stáž. Dalších 6 týdnů jsem strávila ve Freistadtu sama.

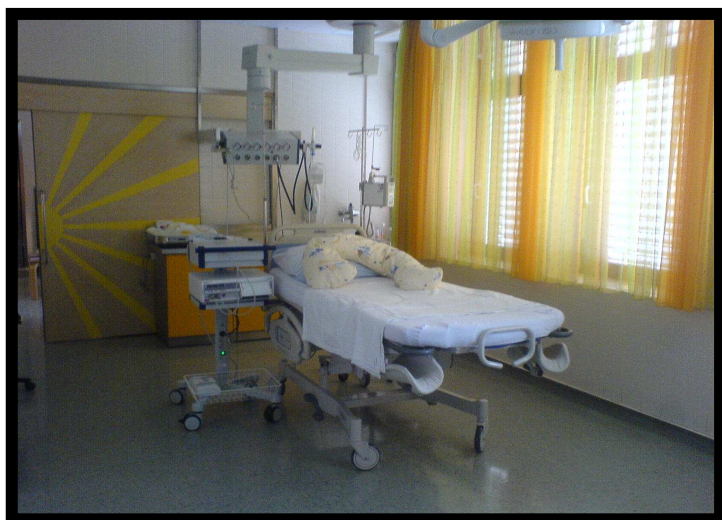
Praxe

6 týdnů jsem strávila na porodním sále a 6 týdnů na novorozeneckém oddělení. Pracovala jsem každý všední den od 7 do 15:30 hodin.

LKH Freistadt

Na porodním sále jsem trávila službu s porodní asistentkou. Dopoledne tady funguje ambulance, kde probíhaly CTG kontroly pacientek. Pouštěli mě k porodům, vyšetřování, monitorování rodiček. Je zde rozdílný přístup k pacientkám i k porodu samotnému. Rodičky si můžou vybrat bez obav polohu během porodu, která jim vyhovuje, takže jsem se dostala i k porodům ve stoje, na stoličce nebo na boku. Rodičky mohou využít i možnost porodu do vody. Porodní asistentky zde používají aromaterapii, homeopatii a akupunkturu. Koupel s mořskou solí využívaly rodičky velice často. U porodu je přítomna porodní asistentka a lékař, který odebírá pupečnickovou krev a popřípadě šije porodní poranění. Pokud není potřeba jiného zásahu, vede porodní asistentka porod sama. Zjistila jsem zde, že porod se nemusí vést jen jedním způsobem a ne tak hekticky, jak tomu je v některých porodnicích u nás.

Porodní sál

Místnost s vanou a porodní postelí

Všechny porodní asistentky byly velice vstřícné. Snažily se mluvit spisovnou němčinou a vše co jsem potřebovala, mi vysvětlily. Nesetkala jsem se s odmítnutím. Po několika týdnech jsem si částečně zvykla na dialekt a nebyl velký problém mluvit i s rodičkami, které spisovnou němčinou nemluvily. Na tomto oddělení se mi velice líbilo a jsem moc ráda, že jsem tam mohla být.

Dalších 6 týdnů jsem byla na novorozeneckém oddělení. Zde už jsem se se spisovnou němčinou nesetkala a okolnosti mě donutily si na dialekt rychle zvyknout. Toto oddělení bylo o dost klidnější než porodní sál. Připravovala jsem výživu pro novorozence, čaje pro matky i pro děti. Prováděla jsem odběry krve z paticčky na zjištění hladiny bilirubinu a screening látkové výměny. Pomáhala a radila jsem matkám s péčí o novorozence. Ráno jsem koupala novorozence. Zde jsem mohla pracovat samostatně.

Dvakrát týdně sem dochází pediatr a ortoped. Jestliže není dítě zcela v pořádku převáží se na dětskou kliniku do Linze (asi 40 km).

Praxe v nemocnici byla i přes počáteční obtíže úžasná. Personál v nemocnici byl přátelský a všichni se mi snažili maximálně vyjít vstříc. Naučila jsem se mnoho věcí, získala jistotu. Myslím, že moje němčina se zde o hodně zlepšila, naučila jsem se hlavně komunikovat.

- Internet jsem si zařídila na ubytovnu za 18 euro měsíčně, plus 50 euro za modem, které jsem po domluvě neplatila (elektro PACHNER)
- Do Čech jezdí jen vlak. Vlakové nádraží je 3 km za městem, odpoledne tam jezdí městská doprava, ale v neděli ne. Je dobré si koupit jízdenku na hranice a tam si koupit novou za české peníze. Vyjde to levněji.
- Měla jsem s sebou kolo, které se mi hodilo na dojíždění do nemocnice.
- Se stipendiem jsem vystačila, ceny tu jsou srovnatelné jako v Čechách.
- Obědy v nemocnici jsem měla jako studentka zdarma

Stáž bych určitě doporučila všem:o)

Pokud budete mít dotazy ke stáži ve Freistadtu, ráda je zodpovím

Michaela Lusková

e-mail: misa.luskova@seznam.cz